శృంగేరి జగద్గురు వైభవం

ప్రవచనం

బ్రహ్మశ్రీ చాగంటి కోటేశ్వరరావు శర్మ

ఎమెస్కో

శృంగేరి జగద్గురు వైభవం

యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత
అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహం ॥

ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మానికి ఇబ్బంది కలుగుతుందో అప్పుడు ధర్మాన్ని నిల బెట్టడానికి నేను అవతారం స్వీకరిస్తానని ద్వాపరయుగంలో కృష్ణభగవానుడు ప్రతిజ్ఞ చేసాడు. ద్వాపర యుగం తరవాత వచ్చినది కలియుగం. ద్వాపర యుగంలో ధర్మానికి హాని చేసే వాళ్ళు ఎవరు అన్నది ఉపాధి ద్వారా గుర్తించడం తేలిక. రాక్షసుల ఉపాధి వేరుగా ఉండేది. మనుష్యుల ఉపాధి వేరుగా ఉండేది. ప్రహ్లాదుని వంటి వారికి మినహాయింపు. రాక్షస శరీరంతో ఉన్నవారు ధర్మానికి ఇబ్బంది కలిగిస్తారు. కాబట్టి గుర్తుపట్టి సంహరించడం తేలిక. వారిని సంహరించి ధర్మాన్ని నిలబెట్టకలిగారు. కలియుగంలో రాక్షసులకు వేరు ఉపాధి లేదు. రాక్షసులు ఎక్కడ ఉంటారు. అని అడిగితే కలిపురుషుడు ప్రవర్తిస్తున్న విశేషాన్ని పురస్కరించుకుని మనుష్యుల మనసులలోనే రాక్షసులు ఉంటారు. ఏ మనుష్యుని ప్రవర్తన రాక్షసత్వంతో కూడుకుని ఉంటుందో ఆ మనుష్యులందరినీ సంహరించవలసి ఉంటుంది. పరీక్షిత్ మహారాజు కలి పురుషునకు ఇచ్చిన ఐదు స్థానాలకు మరి ఐదు

స్థానాలు ఏర్పడి లోకం అంతటా కలి విజృంభణం ఉన్న సందర్భం. పాపం చేసిన వాళ్ళను, ధర్మానికి విఘ్నం కలిగిస్తున్న వాళ్ళను నేను సంహారం చేస్తానని పరమేశ్వరుడు అవతారం స్వీకారం చేస్తే కలియుగంలో ఎంత మందిని మిగల్చాలి? ఎంత మందిని తెగటార్చాలి? కృష్ణ పరమాత్మ చేసిన ప్రతిజ్ఞ ఆయనకే ఇబ్బందికరం అవుతుంది. శివ కేశవుల మధ్య ఏ విధమైన భేదం లేదు కనక మనుష్యుల మనసులలో తిష్ఠ వేసి కూర్చున్న రాక్షసత్వాన్ని బోధ చేత తరిమి కొట్టి మనుష్యుడు మనుష్యుడుగా బతకగలగడానికి, శరీరంతో ఉత్కృష్ట కర్మ చేసి మళ్ళీ పుట్టవలసిన అవసరం లేని పునరావృత్తిరహిత శాశ్వత శివసాయుజ్య స్థితిని పొందడానికి, పరమశివుడు శంకర భగవత్పాదులుగా ఈ భూమి మీద అవతరించాడు. ఆయన వచ్చేసరికి కలిపురుషుని విజృంభణం చేత సనాతనమైన ధర్మానికి ప్రమాణమైన వేదం ప్రామాణ్యం సన్నగిల్లి అనేక వాదనలు ప్రబలి పోయాయి. అటువంటి సందర్భంలో పరమ శివుడు శంకరాచార్యుడిగా అవతార స్వీకారం చేసాడు. కృష్ణుడు, పరమశివుడు జ్ఞానం అందిస్తారు.

కృష్ణమ్ వందే జగద్గురుమ్ పరమ శివునికి సదాశివ సమారంభాం శంకరాచార్య మధ్యమామ్ అస్మదాచార్య పర్యంతామ్ వందే గురు పరంపరామ్. దక్షిణా మూర్తి స్వరూపంగా మౌన ప్రబోధం చేస్తారు.

"మౌనవ్యాఖ్యాప్రకటిత పరబ్రహ్మతత్త్వం యువానం
వర్షిష్ఠాంతే వసదృషిగణైః రావృతం బ్రహ్మ నిష్ఠైః
ఆచార్యేంద్రం కరకలిత చిన్ముద్రమానందరూపం
స్వాత్మారామం ముదితవదనం దక్షిణామూర్తి మీడే"

ఆ రోజులలో కైలాస పర్వతం మీద వట వృక్షం కింద చిన్ముద్రలో కూర్చుంటే దాని సంకేతం ఏమి అన్నది ఆశ్రయించిన సనక సనందాది మహర్షులకు అవగతం అయి జ్ఞానం ఆవిర్భవించింది. కానీ కలియుగంలో ఎక్కడో కైలాస పర్వతం మీద పరమ శివుడు చిన్ముద్ర పడితే అజ్ఞానం తొలగడానికి జ్ఞానం కలగడానికి అంత అవకాశం ఉండదు. కనక పరమేశ్వరుడే బయలుదేరి ఈ భూమండలం అంతా పర్యటించి అజ్ఞానం తొలగదోసి, జ్ఞానం వెలుతురు మనకి అందించి, వేద ప్రామాణ్యాన్ని నిలపెట్టి సనాతన ధర్మవైభవం నిలపెట్టడం కోసం, సత్యం ఆవిష్కరించడం కోసం ఆదిశంకరులుగా అవతార స్వీకారం చేసాడు. అలా స్వీకరించిన వారు పార్వతీ శంకరుల సమాగమ స్వరూపులు. పరమ శివుడు ఎప్పుడూ తనలో తాను రమిస్తూ ఉంటాడు. ఆయన తప్ప వేరు పదార్థం లేదు. పూర్తి అద్వైతస్థితి అంటే రెండు కానిది ఒక్కటి అయినది. ఆ ఒక్కటి తప్ప వేరొకటి లేనప్పుడు భయపడ వలసిన పనిలేదు. ఇంకొకటి ఉన్నదని అనిపించినప్పుడు భయం వేస్తుంది. ఉన్నది ఒకటే అయితే భయానికి అవకాశం లేదు. అటువంటి అద్వైత స్థితిలో 'అహం బ్రహ్మాస్మి' అన్న స్థితిలో రమించిపోయే శివ స్వరూపం మహాపురుషులు శంకరాచార్యులవారే. శక్తి స్వరూపిణి అయిన పార్వతీదేవి తనలో తాను రమిస్తూ ఒక చోట ఉండిపోవడం కుదరదు. శక్తి అన్న మాట ఎప్పుడు వాడినా కదులుతుంది అని గుర్తు. శక్తి హీనమైతే కదల లేదు అని గుర్తు. ఒక వ్యక్తి తిరుగుతుంటే ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడని గుర్తు. కదలలేక మంచాన పడిపోతే శక్తిహీనుడైనాడని గుర్తు. శక్తి అంటే కదలాలి. శివుడు అంటే తనలో తాను రమించాలి. తనలో తాను రమించే జ్ఞాన స్వరూపుడైన పరమశివునిగా భూమండలం అంతా పర్యటించి జ్ఞానబోధ

చేయగలిగిన ఆచార్యపురుషుడిగా ఏక కాలంలో పార్వతీపరమేశ్వరుల ఇద్దరి సమాగమస్వరూపంగా శంకరులు ఈ భూమండలం మీద అవతరించారు. వైశాఖ శుక్లపంచమి నాడు అవతరించి తాను ఒక్కడే సత్యదండాన్ని పట్టుకుని అవైదికమైన వాదనలను ఖండించారు. ఖండించడానికి ముందు అవతలివారు చెప్పేది వినాలి. శంకరులు తాను చెప్పిన అద్వైతం తప్ప మిగిలిన సిద్ధాంతాలను ఖండించారు అని చాలామందిలో ఒక అపోహ ఉంటుంది. శంకరుల జీవితం పరిశీలిస్తే ఆ మాట ఎంత తప్పో అర్థమవుతుంది. ఏ వాదనలోనయినా పటిమతో కూడిన మంచి విషయం ఉంటే దానిని పరమ ఆదర బుద్ధితో స్వీకరించారు. ఆయన ఏ వాదాన్ని మతాన్ని తరిమి కొట్టలేదు. శంకరులు ప్రశ్నించినప్పుడు ఆయన అడిగిన ప్రశ్నలకు నిలబడలేనివి. ఆయన ఆవిష్కరించిన సత్యాన్ని తన ధర్మంలో ఉన్నదని నిరూపించుకోలేని బౌద్ధమతం వంటివి ఈ దేశాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయాయి. ఏ వాదాన్ని ఆసాంతం ఖండించి, ఎందుకు పనికి రాని వాదన అనే మౌఢ్యమైన సిద్ధాంతంలో ఎన్నడూ కూర్చున్న వారు కాదాయన. విశాల హృదయులైన శంకరభగవత్పాదులు సత్యదండం చేత పట్టుకుని 32 సం॥లు ఈ భారతదేశం అంతా పర్యటించి ప్రతిచోటుకు వెళ్ళి అవైదికవాదనలు జాగర్తగా విని అందులో ఉన్న వేద విరుద్ధమైన అంశం ఎందుచేత ఉద్ధరణ యోగ్యమైనది కాదో, సనాతన ధర్మంలో ప్రతిపాదింపబడిన విషయాలు ఎందుచేత ఉద్ధరణకు హేతువులో, సనాతన ధర్మం ఎంత పరిపూర్ణత కలిగి ఉంటుందో నిరూపించిన మహా పురుషులు. ఒక్క సనాతన ధర్మానికే గొప్పతనం ఉన్నది. ఏ భూమికలోని వాడైనా ఉద్ధరణ పొందడానికి కావలసిన మార్గం మూసుకు పోయిన ధర్మం కానిది